

Béts.

Pünköst első napjára kívánta az ide való Fő Dámákat magához a' Királyné, hogy őket fejenként meg láthatná. Kivánván ezen pompára illendő főekkel meg jelenni a' Dámák: ugyan volt keleti a' *Párisi* Hajalkalmaztatóknak. (Ezek hónapanként 6 's több Aranyokat kívánnak, néha pedig csak egy fésülésért is 1 Aranyat). Tizenkét óra felé nem volt vége hossza az Udvar körül a' fok tzipra hintóknak, mellyekből a' fel tornyozott 's ki pirosított Dámák tekingtonak ki. — Bé érvén az Udvarba, hártmas rangjok szerint, ugyan annyi külön külön Szobákba ofzoltak a' Dámák, 's úgy várták tovább fél óránál a' Királynét, nagy részént állva, minthogy kevés szék volt a' Szobákban. — A' Királyné háló Szobájához leg közelebb lévő Szobában állottak az úgy nevezterett *Nagy Bémenetelű Dámák* (Dames de grande Entrée), kiknek Serege, az Udvari Fő Tisztviselőknak, úgymint Vadász - Lovász - 's a' t. Mesternek, nem külömben a' Kamarás Uraknak Felelégeikből, 's azon Személyekből állott, kik vagy *M. Therésianal*, vagy néhai *Erzsébet* Fő Hertzegnénél Udvari Dámák voltak. Következendő 3 Magyar Afzonszónyságok vagynak az említett első rangú Dámák között, úgymint: Gen. Gr. *Kollo-*

U u

nits

nits Károly, Gr. *Eszterházy* János, és Gr. *Zichy* István Urak' Hírvesszeik. — A' második rangú Dámák, *Kis Bémenetelűeknek* (de petite Entrée) nevezetnek. Ezek között tudunkra, tsak egy Magyar Dáma vagon, t. i. Gr. *Battyáni* Filepné. — A' 3-dik rangú Dámák végre, *Órás Asszonyoknak* (Stunden-Frauen) hívattnak, talám ugyan azért, mivel tsak azon órákban jelenhetnek meg az Udvarnál, mellyekre bé hívattnak; a' két elsőbb Rendbéliek ellenben hívatlan is bé mehetnek, 's bé is járnak. — Ezen 3-dik Osztályban vóltak sok külömben nagy Dámák, úgymint: H. *Lichtenstein* F'ároly és *Aloysius*né, H. *Grassalkovits*né, Gr. *Károlyiné*, 's más Fő Emberek' Feleségeik. A' Királyné, a' Fő Hertzegnékel 's nagyobb Fő Hertzegekkel, és a' Fő Udvari Gondviselőnével, Hertz. *Battyájinéval*, eljárta rendre a' Szobákat, mellyekben a' Dámák vóltak. H. *Battyájiné* némelly Dámákat meg nevezett a' Királynénak. Az utolsó Szobában két Magyar Ruhában lévő Dámákkal, Gr. *Hadik* Jánosnéval, és B. *Orczy* Jósefnével, beszédbe eredett a' Királyné, 's meg nézegetvén öltözereket, tudakozta, ha az e' az igaz Magyar öltözet, 's olyanban kell e' *Ludán* meg jelenni? — Eggy óra tájban oszlottak el a' Dámák az Udvarból.

A'

A' *Staabsdragonyosoknak* fel állítatásokról tett jelentésünk után tsak hamar, ellenkező jelentést vettünk 's tettünk volt is következőképpen annak idejében; de most írhatjuk, hogy nem tsak fel állottak már; hanem el is marsiroztak ezen hónapnak 22. kén: két *Osztály* ugyan *Slésia*, egy pedig *Morva Ország* felé. Töbnyire *Lovas Regementek*ből szedettek. Tsak a' tekintetekből is reájok esmertünk némellyekre közzülök, hogy *Huszárokiól* kellett által jöniök; a' mint azután ugyan tsak a' nyelvek is el árulta őket.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

Kötelességek a' *Stabsdragonyosoknak*: a' *Tárházokat* őrizni, és a' *Hadhoz* meg kívántató eggyemást hordó szekereket kísérgetni. Zöld öltő ruhájok vagyon, fekete gallérra. *Lovaik* is töbnyire mind tsak ki mustráltak.

Magyar Ország.

Szerentsénk volt a' napokban, egy *Nyitra* Vármegyéből érkezett érdemes *Hazaival* eggyütt lenni: a' kitől érzékeny indúlattal hallottuk, mennyire meg tisztelte lé-

gyen az említett N. Vármegye H. Kaunitz-
nak *), ennek a Magyar Nemzer' igaz Betsü-
lőjének, 's Pártfogójának, Hazánkhoz nagy
erőben bizonyított hajlandóságát, hogy t. i.
azokat emlékeztető köre metzette, 's a' kö-
vet a' Vármegye Házába helyhettette. —
Ugyan az említett Úrtól értettrük kimondha-
tatlan örömünkre, hogy N. Nyitra Várme-
gye is meg győzettetett ezen nagy Igazság
felől: *Tsak a' Nemzeti Nyelvnek virágzá-
sával kezdődhetik 's kezdődik is valósággal
minden Nemzet nevet igazán meg érdemlő
Nemzetnek virágzása.* — Mert köz akarat-
tal a' Magyar Nyelv' pártjára állott, 's ma-
gától ugyan el nem végezhetette, hogy az
hozattaslék bé a' Deák nyelv helyébe; hanem
az Ország Gyűlésére küldendő Tagjainak szí-
vekre kötötte, hogy ők is, a' Nemzeti Nyelv
közönfeges fel vérelét sürgetendő okos és jó
szívű Hazafiakkal egyet érteni, 's a' Magyar
Nyelv' ügyéért, melly a' Hazának ügye,
mindent el köverni, tartsák Küldőjökötől ele-
jekbe adatott — de tartsák tulajdon Hazafiúi
körelesfégeknek is.

Ns Győr

*) Ns Sopron Vármegye (melly leg először kö-
szönte meg H. Kaunitz-nak, Nemzetünkért való
hív közbenjárását) meg hagyta az Ország Gyű-
lésére rendelt Tagjainak, hogy ezen nagy Her-
tzeg' érdemelnek Magyar Jósággal leendő jutal-
maztatását fel tenni el ne mulassák.

Ns Győr Vármegye is meg tselekedre, a' mit méltán lehetett várni egygy olly igaz Magyar Vármegyétől. Mert, ki választatván TT. V Ispány Zsibrik, és Táblabíró Pázmándy József Urakat, kik a' jövő Ország Gyűlésén, képében Követtséget viselleyenek, azt bizra ezen esmeretes okosságú és buzgóságú Hazafiakra, hogy, más fontos Feltételeken kívül, haldoklott Magyar Nyelvünknek's az által Nemzetünknek is új életre való hoztatását sürgesfék. — Be édes tereh ez, annak a' két nagy Hazafinak vállán, a' ki mind kettő igaz Magyar módra ért és érez!

A' mit hirdettünk N. Nyitra és Győr Vármegyékről: ugyan azt hirdethetjük méltó dítsekedéssel N. Bihar, Szabolts és Tsongrad Vármegyékről is. Által látták tudniillik ezen jól gondolkodó Részzei is kedves Hazánkknak, hogy Nyelvünknek életét a' Nemzet' élete — fordítsuk meg — a' Nemzet' életét ismét a' Nyelv' élete erősíti; és mivelhogy látnak, nem akarnak többé, látván vakoskodni, 's a' szerentsétlen Medeanak ezen panaszolkodó szavait magokévé tenni: *Video meliora, proboque; deteriora sequor.*

*Tudom én mi a' jó; de még se követem,
Sőt bár javallyam is: a' rosszért meg vetem.*

* * *

Hálákat adhartz a' Magyarok' Istenének kedves Hazánk! — mivel jó jelek ezek. — Midőn illy bokrossan számlálhattyuk, Nyelved újjulásán szíves igyekezettel törekedő Megyeidet: nem messze vagyon már akkor

az a' boldog Idő, mellyben mind két Kebeledről tehetjük majdán azt a' régen óhajtott Jelentést, a' mit már most is az egyikről — *Erdélyről* — fel emeltt fővel lehet hirdetnünk: Nem halgathatták többé Fijaid, belső meg indulás nélkül, bús panaszidat, melylyekkel vajmi gyakran, de haszontalanúl fárasztottad eddig magadat. Magokba szálltak — ki is ne szállott volna, a' ki Annyának nevez, ezen, sziveket hegyes tör módjára által járó epekedéseidre. — „Én örömmel bé fogadtam, az Egek' bölts rendeléséből, a' Magyarokat Kebelembe; bíztam, hogy ők nem szünnék meg, magok' jobb vóltáért 's az én ditsőffégemre, 8 's több ezer esztendőök után is *Magyarok* maradni. Jaj de még 800 esztendeje sints egésszen, miolta apolgatom ezen — magától meg undorodott Nemzetet. — Szivemnek meg magyarázhatatlan keserűségével kellett szemlélnem — fokszor bé hunytam szemeimet, hogy ne is láthassam — mint siet az, hova tovább a' maga veszedelmére; hogy' vetkezik ki bőriből; hogy' tseréli fel nyelvét, más idegenel; hogy' ragadja meg maga magát. — El süllyedésemet, és a' semmibe való visszaesésemet kívánám; hanemha az a' kis vigasztalásom maradott volna, hogy ha ki holt is a' Magyar Nyelv a' fényes Palorákból: kapott

port még is mindenkor szállást ez ideig, az alaton kalyibákban — a' Szegénység' Kunyhójaiban. Mert bizony ha e' nem lett volna: már régen vissza kéntelenítterett volna vándorolni a' Magyar Nyelv *Scythiába*.“

Ns Sz. K. Szeged Városának Székújítása, Ápr. 25-dikén ment véghez, és így a' törvényes napnál egy nappal később, azért, mivel az arra való engedelem nem érkezett idejében. T. N. *Karász* István Úr, Nemes *Tsongrad* Várm. érdemes Vitzé Ispánnya volt a' Királyi Biztos, a' kinek Kormányozása alatt készült még az említett Székújítás, illy móddal: Minekutánna a' *Felsőváros*on lévő Sz. György Templomában segítségül hívták volna a' Sz. Lelket: a' Város Házához gyülekeztek. Itt, mindeneknek előtte, azon Tisztviselők, kiket a' magános hatalom, nem pedig a' Város' Privilegyiomainak erejek szerént meg kívántató voksolás állított volt elől, hivatalokról önként le mondottak, és magokat a' *választott Községnek* voksa alá botsátották. A' hufzonnégyes külső Tanáts újjolag fel állittarott; a' hatvanosnak pedig a' mi hijja volt, ki pótoltatott. E' meg lévén, azon három főfő Tanátsnokok, úgymint: *Hódi Imre*, *Palfy József*, és *Rózsá Vintze Urak*, a' kik 30 's több esztendőig tett hív szolgálatjok után, a' Német nyelv nem tudása miá, ki rétettek volt a' belső Tanátsból: most újra előbbeni Székeiknek el foglalására, a' külső Tanáts' Szószollójáról öröm kiáltások között bé vezertettek. A' 12 belső

belső Tanátsnokok' számát, még a' hajdani szokás szerént, kettővel kellett nevelni. A' Voks ment két érdemes és tudós Férjfiakra; úgymint: *Véke* János, és *Szilber* János Urakra. Helyre állíttatván ekként a' belső Tanáts is, a' főbb Tisztviselőknek választása következett. Város Kapitányává tételert: *Hódi* Imre Úr. (Ez az Úr sok keserű gyümölcseit tapasztalta mind ekkoráig, Tanátsnoki és Kapitányi Hivatalából lett ki esésének: mert nem tsak az, hogy némelly alá való Polgár Társainak büszke vagdalásait kellett néki ki állani; hanem az igazságon boflzút állani kívánt Ragadozók miá, annyi kárt szenvedett vagyonyában, hogy, s élő Gyermekre való tekintet nélkül is, minden érzékeny szívet méltó megilletődésre, s mostoha forsának fájdalmas érzésére gerjeszthet). Polgár-Mesterré választatott: *Dugonits* András Úr; Biróvá: *Miller* Sebestyén Úr, kik, mint leg főbb Tisztviselői a' N. Városnak, a' fel fegyverkezett Polgárságnak számos Seregétől, Sip, Dob és Trombita szóval, a' Szent Demeter Templomába kísértettek; honnan, minekutánna le tették volna a' hitet, a' Népnék nagy tolongásai között, haza vezettettek. Más nap, Fő Notáriusfá tételert: *Szekeres* Mihály Úr; Vitze Notáriusfá: *Virág* Péter Úr; Első Fiskálisfá: *Zombori* Pál Úr; Vitze Fiskálisfá: *Mateitska* József Úr; Fő- és Alkasszatartókká: *Miller* Rókus, és *Rodli* József Urak; Fő- és két Aladófzedökké: *Gabriel* György, *Szilber* József, és *Nagy* Ferentz Urak; Számvevővé: *Jankó* György; Földbiróvá: *Rózsa* Sándor Úr; Árvák' Artyává: *Rózsa* József Úr; a' választott Község' Szószollójává: *Rózsa* András Úr.

Nemes

Nemes *Tsanád* Vármegyének székújító Gyűlése, Májusn. 3-dikán tartatott *Makón*, mellyben, a' Rendeknek közönféges meg egyezéséből, Vitz' Ispányá választatott: *Návai Mihály Úr*. A' régi és némelly újjonnan nevezetett Tábla Birákon kívül, a' *Makai* Plebánus *Német Pál Úr* is Tábla Biróvá tétetett. Fő Notáriusá választatott: *Bogyó Mihály Úr*; Vitzze Notáriusok lettek: *Tököli Sebestény*, és *Török József Urak*; Fő Biró: *Sonka Ignátz Úr*; Számvevő: *Szilvásy Ferentz Úr*; Esküdtek: *Kardos János* és *Török László Urak*. Betsületért Szolgálók: *Hegyesi József*, és *Tseke István Urak*.

Vitéz Húszárjainknak, és ezeknél fogva egész Nemzetünknek ditsőffégre, ide ikratuk, a' *Bayreuthi* Újságból, egy *Landshuti* *) Levélnek nagy részét, mellyből nyilván ki tertzik, mennyire betsülik az Idegenek is,

vi.

*) Öt *Landshut* nevezetű helyről emlékeznek a' Föld Leirói. Ez, a' mellyről itt vagyon fzó, *Alsó Bavariában* fekszik. Jó forma Város; az *Iser* vize fzigetté formállya. A' Német Ország leg magassabb Tornokok között, egy, azon *Sz. Márton* Tornya, melly itt szemléttetik; 603 gráditson mennek fel belé. — Az a' *Landshut* nevű Város, mellynél 1760-ban egy *Prusszus* Sereget meg vert 's el fogott *Laudonunk*, a' *Schweidnitz* Hertzegségben vagyon.

vitézségeért a' Magyar Lovasfágot; 's nevezetesen még azok a' *Bavarusok* is, a' kiker egy Magyar Húzfárra való tekintet, némi-némű kedvetlen dolgokra emlékeztethet, 's ha első indulataiktól el hagyják magokat ragadtatni: nem is éppen a' leg jobb gondolatokra hozhat. A' Levél így következik:

„Májusnak 9-dikén, reggeli 8 óraker, mentek keresztül *Landshuton*, a' *Vurmser* Húzfárjai, kik a' Török Háborúban olly vétezi módon ki mutatták magokat. Magok 435-en, 's 443 lovaik vóltak, mellyek a' hosszú jövetelben sem vesztették el eleven-ségeket, 's kellemetes formájokat. Nagyon sok Török lovak is vóltak közöttök. — A' Legénység átallyában derék termetű, magas szál, erős izmos iffjú Emberekből állott, a' kiknek szemekből is ki mondhatatlan rüz 's bátorság nézett ki. Nem lehet eléggé tsudáلكozni rajta, hogy ezek az Emberek már Januáriusnak 30-dikától fogva mindég útban vagynak, 's az el múlt esztendőbéli hadakozásban a' Törökökkel annyiszor viáskodtak: még is olly egészséges színben vóltak, hogy leg kissebb bádjadtságot sem vehetett az ember rajtok észre. A' Májorjoknak, Gróf *Kollonits* Úrnak *), gazdag kardja, 's gyönyel

*) Az említett Májor Gróf *Kollonits* Maximilián Úr, testvér, Atyával, a' mostani *Kalotnai* Érsekkel, Gróf *Kollonits* László ő Excellentiájával

gyel és arannyal ki varrott. lóterítője volt, a' mellyeket egy általa el fogott Török Basától vett el. — Az ide való Regiment' Kormányozója, Gr. *Baumgarten* Úr, a' Stabális és más Tiszt Urakkal együtt, elcibement a' Városon kívül a' Húszár Májor Úrnak, kit is az egész Városon keresztül kísért bal felől választván helyet magának. — A' Kapitány, egy Magyar Gróf, még nagyon Ifjú; de igen derék Ember. Ez egy olyan Legényt mutatott a' mi Obersterünknek, a' ki őt izben vágta ki magát a' Törökök között. — A' Húszárok, a' magok lovaik mellett feküsznek; de ezek tsudálkozásra méltóképpen vigyáznak, mikor le dülnek, hogy Vitéz Uraikat valahogy' meg ne nyomják.

és Gróf *Kollonits* Károly, és *Jósef* Generális Urakkal. Még nem több 28 esztendősnél: de már is bőv mértékben ki mutatta vitézségét, a' többek között *Lipnitzánál*, mellyről tettünk is annak idejében emlékezetet. Vitézségét az érdemes Ifjú Májor Úrnak nagyon ékesíti szép tudományja. A' Magyar Nyelven kívül, Tótul, Deákul, Németül, 's Frantziául tökéletesen beszéll. Igen járatos a' nevezetes Fr. Irókban. — Midőn ezen virtusokhoz még a' jó szivűség, vig kedv, egész Társaságokat el mulattató kellemetes nyájjaság, 's a' szép termet is hozzájuk járulnak: méltán meg érdemli a' Májor Úr azt a' tiszteletet és kedvefféget, mellyben vagy on mind azoknál, a' kiknél kíván abban lenni.

ják. A' Ló úgy esmeri a' maga Urát, mint ez amazt. — Temérdek fok nézőjök volt a' Húzárokknak, az által menetel alkalmatossá-gával; a' hegyek, az Ország útjai, az úttzak, a' kapuk, és a' Sz. Márton Tornyja folyo-sója is mind dugva tele voltak emberekkel. Lovon, korsin, gyalog omlott ki a' *Lands-huti* Nép, jöllehet első volt az idő, azon Vitézeknek látására, kik mint a' répat úgy aprították volt a' Török főt. Az Asszonyok és Leányok nagyon meg kedvelték ezeket a' valóságos férjfi tekintetű 's termetű Húzárokat: azért, hogy bajszosok voltak. — (Nem is vetnek a' szép Húzárra másutt is kereszter a' Dámák) Míg csak bé lehetett őket látni, mind addig voltak Nézőik. — Ha *Bavária* egynehány ezer Húzárokat akarna ki álli-tani; arra 24 óra alatt reá mehetne: úgy belé szeretett az oda való Nép a' Húzárfágba, 's a' szép Nem mind *à la Houffar* szeretne ölrözködni."

A' Szemináriomok' dolga, eggy olly nagy lelkű Hazafira vagyon bízva, a' kiről minden jót reménylhet e' részben a' Haza: 's várhatja nyugodt szívvel, hogy nem fog meg fosztani ezen meg bertsülhetetlen vete-mé-

ményes Kerteiről a' R. Kath. Anyaszentegyháznak: mellyekből már tsak eddig is szép számmal kerültek ki olly Férjfiak, kik az Ekklesia ügyét külön nem szakasztván a' Hazáétól, azon törekednek szives igyekezettel. — Hálá légyen az Egeknek! szerezés elő menetellel is, hogy együtt nyerehessenek 's készíthessenek mind kettőnek — a' Hazának, és az Anyaszentegyháznak — hív Fiaikat!

*Horvát Ország*ból azt írják, hogy minnekutánna Ápr. 26-dikán, *Furián Zapoliak* és *Ladievacz* nevezetű helyeinktől, nagy veszteféggel vissza veretett volna az ellenség: újra feles számmal indult ezen hónap' elein határaink felé. De várván várták Vitézseink, ohajtván, hogy jó Generáljok B. *De Vins* kormányozása alatt, vele minél előbb szembe szállhassanak.

Olasz Ország.

Szitziliának *Caltagirone* nevű helységében történt Mártz. 15-dikén, hogy, midőn éppen prédikállott volna a' Pap, bé ment a' Templomba egy Iffjú, töltött puskával; a' puskát hirtelen a' Papnak tzeleozza, 's agyon lövi. Rettenetes tselekedére a' vitte a' Gonosztévőt, hogy a' gyónás alkalmatosságával, el idegenítette róle Szeretőjét a' sze-

fzerentsélen Pap. — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

Venéziából írják, hogy ott közelébb egy tereh hordozó ember dühösségbe esett, 's két úttzán végig szaladt egy késsel; négy személyeket meg ölt, és 20-nál többet meg febesített. Senki se mert hozzá közelíteni; hanem egy hajós fel kapott egy közel lévő talitskát, azzal a' dühös embernek neki ment 's lábai közzé tolván földre ejtette, és e' fzerént kézre kerítette. A' Tanátstól 200 aranyat kapott a' hajós. — Különös ember fogásnak módja!

A' *Lüttichi* Pártosoknak roppant Serege, mind öszve, tsupán 1700 katona nevet érdemlő emberekből áll; a' több részt az olyan gyülevész tanúlatlan nép teszi, a' melly szédítő hitegetések által ki tsalattatott tsendes honnyából, a' maga hivatalos munkája mellől; most pedig, 7 esztendei szamkivetéssel való fenyegetés által tarroztattik, hogy vissza ne szökdöfjön árván hagyott familiája kebelébe. — Mit lehetne már várni az ilyen Seregtől, olly tanúlit, gyakorlott, és már egynehány ezerekre nevekedett

dert Vitézek ellen, mint a' *Masey*ban fekvő *Monasteriumiak* és *Palatinátusiak*? — Tsak azt, a' mi történt. Meg indúltak t. i. ezen hónapnak eleje tájján *Asch* nevezerü helytől a' *Lüttichiek*, olly rzállal, hogy rajta menjenek *Maseykon*; de szégyen szemre vissza lopódtak, midőn már tsak másfél órányira lettek volna az említett Erősséghez. Nagy remekje ez, a' *Lüttichiek*' gyakorlott bátorfágának 's vitézfégének: mellyhez hasonló az, hogy 6 *Palatinátusi Lovasok* ellen nem mertek ki jőni a' bokorból, mellyben lappangottak, 400 szenteltt Vitézei a' maga bőribe nem férő *Lüttichi népnek*: melly tanúlhatna valójában, ha jó feje volna, a' nyomorúlt *Belgák*' siralmas forsán, kik addig voltak boldogok és szabadok, míg fegyverrel szerentsét és boldogságot keresni nem indúltak. — Midőn azt gondolták, hogy olly ohajtott tárgyakért ontják véreket: éppen akkor fosztották meg magokat azoktól; 's igen drágán vásárlották azt a' terhes *szolgálatot*, melly alatt most nyögnek. — Mert *Brüsszelben* tsak szólni is bajos más-képpen; mint kívánják, hogy' szöllyon az ember. — Ennél, van nagyobb szabadság is!

Az *Angliai* és *Spanyol Tengeri erő*, megént meg akar mérközni egymással. El
múl.

múlhatatlannak tartják az *Anglus* és *Spanyol* között való Hadat. Mi okon, arról másszor bővebben.

A' *Prussziai* Király, nem használhatná a' szerént olly mértékben az *Anglus*sal való Frigyet, mint kíváná. — Annál jobb, az egyesültt *Austriai* és *Orosz* Udvaroknak! mellyeknek az is igen tetszik fok tekintetben, hogy alkalmasint kezdenek a' Prusszus Katonának hozzánk szökdösni. Tsak Máj. 16 dika éjtszakáján 100 Huszárok jöttek által egy-szerre *Slésiába*, egész készületekkel. Valakik a' Prusszus szolgálatját el hagyván, a' miénkbe lépnek: leg ottan kapnak bizonyos summát; 3 esztendei katonáskodások után pedig, 50 forintokat, 's az *Austriai* Birodalomnak valamelly részében, házat, földet 's egész gazdasághoz való készülereket. — A' *Prussziai* Birodalomhoz tartozó föld népe sem igen idegenkedik tőlünk.

A' *Portugalliai* Koronának Örököse, a' *Braziliai* Hertzeg, Ápril. 7-dikén lakra el, *Charlotta* Spanyol H. Asszonnyal, a' *Lakodalmát*.

* * * * *

Az Európának nagy Mappája, ki szabadúl már, fok vasalásunk után, ezen a' héten a' Mettző' keze alól. Azonnal nyomtatásához és ki szineltetéséhez fogatunk; 's reménylyük, hogy a' bé állandó Ország Gyűlésére kedveskedhetünk vele az érdemes előfizető Uraknak.

Költ *Bétsben*, Májusnak 25-dik napján. 1790.